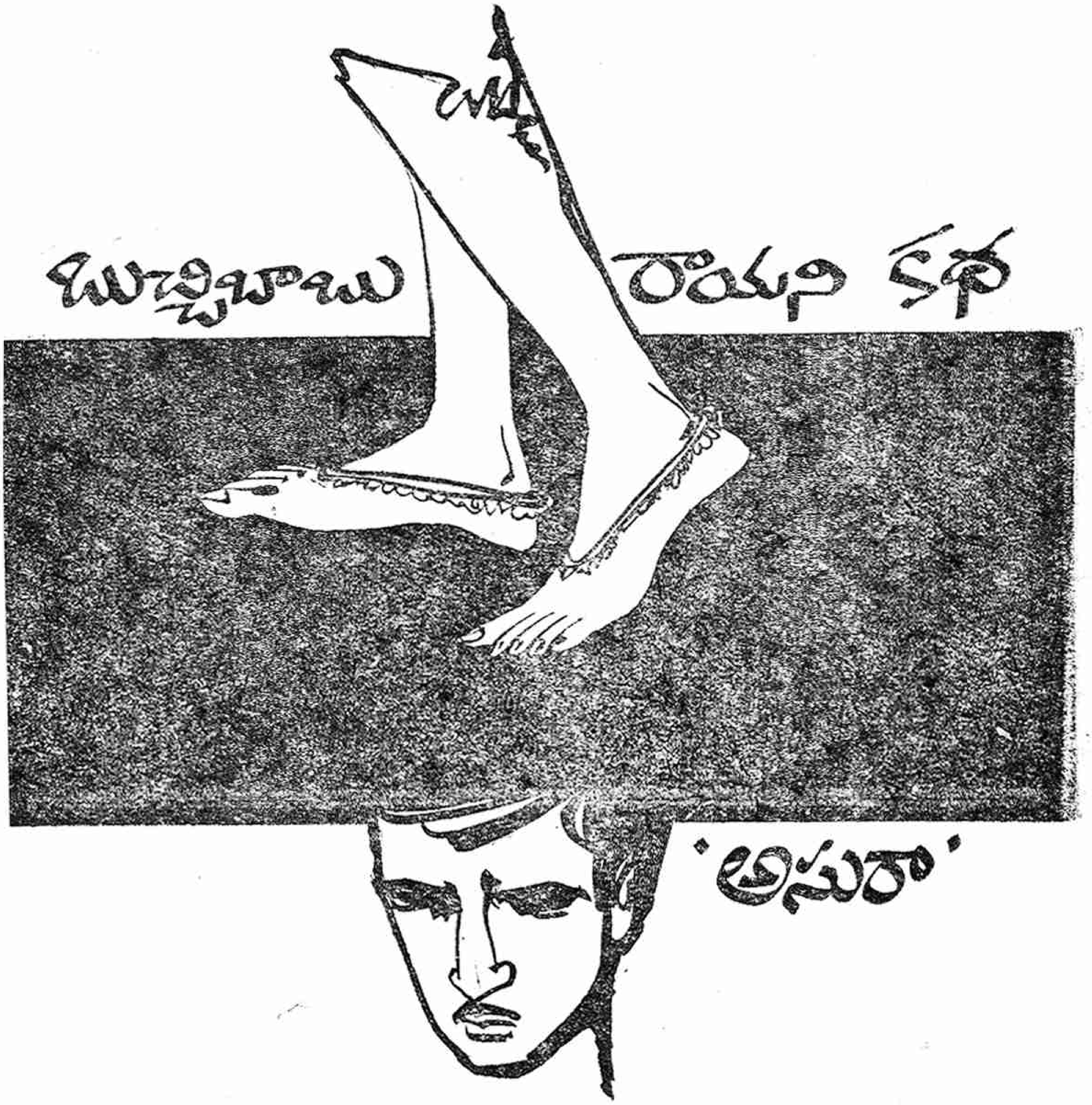

మన్ అన్నలేక ఎమర్సన్ వ్యాసాల
డిలో విశ్రమిస్తున్న నన్ను తటాలున
. ఒకే ఉత్తరం, అదీ నరేంద్రనుండి.
ద నాకు మామయ్య వరుస చిన్న
స్కూల్లో నాకన్నా ఓ సంవత్సరం
ర్.

త్తరంలోని విషయాలన్నింటిలో నన్నా
చ్చింది, నాచే పదే పదే చదివించింది
పీ. కాని నిజమా ! లేక వూరికే నన్ను
చేసే ప్రయత్నమా ! అరుణ
తే, నేనుంటున్న ప్రాంతంలో నే
—పైగా అప్పుడే ఓ బాబు. క్రితం
[illegible]

మామయ్యే. అరుణ జ్ఞప్తికొచ్చినప్పుడల్లా పూర్వం మాదిరి ఇప్పటికీ ఓ Perfectness నిండుదనం ఫీలవకుండా వుండలేను.

అరుణ నా చిన్ననాటి దోస్తు. మానాన్నగారు పనిచేసే వూళ్లో - ప్రైమరీస్కూల్ వరకే వుండడంవల్ల నేను మా అమ్మమ్మవాళ్ల వూళ్లో ఆరవ తరగతిలో చేరాను. అరుణకూడా నాలాగే ఆ సంవత్సరమే స్కూల్లో చేరింది. ఆ సంవత్సరమే మా ఇద్దరి స్నేహం ప్రారంభం.

అంతవరకు నేను చదువుకొన్న ఊరితో పోలిస్తే మా అమ్మమ్మవాళ్ల ఊరు పెద్దది
[illegible]

ంచినా నేను వుండలేకపొయ్యేవాణ్ని. నేను
క్లాల్లో చేరిన కొద్దిరోజుల్లో గుర్తించిందేమి
టే ఓ అమ్మాయికి చెందిన రెండు అంద
న, అమాయకపు కళ్ళు నన్ను గమనిస్తు
న్నయన్నది. ఆ కళ్లు నన్ను చూస్తున్నాయ
న్నది తెల్సికూడా చూడలేక పోయేవాడిని.
వ్పుడైనా ధైర్యం చేసిచూసినా. వెంటనే
ంచుకొనాల్సివచ్చేది. తను మాత్రం నన్ను
ప్రతి పీరియడ్‌లోనూ తప్పకుండా చూసేది.
ను నన్ను చూడని క్షణాలను నేను సద్వి
యోగపర్చుకొనే వాడిని. ఆ చూపులే నన్ను
క్రమంగా ఒంటరితనాన్నుండి దూరం చేశా
యనుకొంటాను. ఇలా మొదలైన మాపరి
చయం మూడు సంవత్సరాలు కొనసాగింది.

* * * *

ఓసారి నేను క్లాసుకు ఆలస్యమవుతుం దన్నభయంతో తొందరగా క్లాస్‌రూంలో కాలి డుతూ ఎదురుగా వస్తున్న అరుణను ఢీకొన్నాను. క్లాసులో ఆ రోజంతా ఏంపాఠాలు చెప్పారో ఏమో ఏమివినలేకపోయా. నావల్ల జరిగిన ఆ పనికి నే నెంత బాధపడ్డానని. కాని తాను మాత్రం ఏమీ జరగనట్లే మామూలుగా వుంది.

ఒకరోజు అక్కడేవుండే మాపిన్ని వాళ్లింటికి ఏదో పనుండి వెళ్ళాను. నే వెళ్లేపరికి అరుణ అక్కడేవుంది. అరుణా వాళ్ళు అ పక్కింట్లోనే వుంటారట. మాపిన్ని నాకు టీ నిచ్చేందుకు అరుణ నే పురమాయించింది. నేనక్కడకూడా అరుణను సూటిగా చూడలేక పోయాను నేను మాట్లాడితే తాను మాట్లాడుతుందని నా అనుమానం కాని నేను మాట్లాడగల్గితేగా, అలా మా మాటాల దోస్తీ

రూ. 5,000/- విలువచేసే బహుమతులను గెల్చుకోండి

నమూనా మొత్తం : 62 ఎంట్రీ ఫీజు లేదు.

8	23	20	11
18	13	14	17
15	16	19	12
11	10	9	22

మొదటిబహుమతి: వాచీలు, కెమెరాలు, టేప్‌రికార్డర్, రికార్డ్ ప్లేయర్లు, జపాన్ మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్ ఏదో ఒకబహుమతి. కన్సొలేషన్ బహుమతులు : అమెరికన్ డిజైన్ చీరలు లేదా జపాన్ మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్లు కనీసపు ధరలకే లభిస్తాయి ఏ ఇతర ఎంట్రీతో గూడా సరిపోలని ఎంట్రీకి మొదటి బహుమతి లభిస్తుంది. అటువంటి ఇతర సమాధానికి కన్సొలేషన్ బహుమతి. అమ్మకపు అభివృద్ధి పథకము. ప్రమోటర్ల నిర్ణయమే చివరదీ మరియు చట్టబద్ధమైనది.

ముగింపు తేదీ: 10-10-1977.

నమూనాలో తెల్పినవిధంగా సాదా తెల్లకాగితముపై 16 ఖాళీ గళ్ళను తయారు చేయండి. 4 (నాలుగు) నుండి 19 (పందొమ్మిది) వరకు గల అంకెలను ఉపయోగిస్తూ, ఏ విధముగా కూడినా మొత్తము 46 (నలభై ఆరు) వచ్చునట్లుగా ఖాళీగళ్లను నింపండి. ఫలితములు తెలిపిన వెంటనే, పోస్టేజి పేకింగ్ ఫీజులు పంపవలసిందిగా విజేతలకు తెలియజేయబడుతుంది. ఇంటిమేషన్ లేఖలో తెలిపిన విధంగా బహుమతులు పంచబడతాయి. ఒక కుటుంబం నుండి ఒక ఎంట్రీ మాత్రమే పంపాలి. మాకు [illegible] రూ. 101/- నగదు ప్రత్యేక బహుమతిగా అందజేయ

కేర్పడ్డ మంచి అవకాశం చేజారిపోయింది.

ఆ సంవత్సరం మంచిమార్కులతో ఇత రుల్లా నేనూపాసయ్యాను. ఈ సంవత్సరకా లంలో మేము మాట్లాడుకొంది మ్మాత్రంఏం లేదు.

* * * *

వాళ్లక్కయ్యకూ, అక్కడేవుండి చదువు గొనే మా వదినకూ మంచి స్నేహం. ఓసారి అరుణ వాళ్లక్కయ్యతో మా ఇంటికి వచ్చింది. అరుణ వస్తున్నది చూసి నేను పెర ట్లోకి పారిపోయి బావిపక్కన దాక్కొ న్నాను. నేనలా ఎందుకు పారిపొయ్యా న్నది ఆలోచిస్తే నాకిప్పటికీ సంతృప్తి ర్చగల సమాధానం దొరకదు. సిగ్గేమో నుకొన్నాను ఆరోజు కాని సిగ్గనేది ఆడ ల్లలవరకే పరిమిత మని తెల్సివుండడం ల్ల సిగ్గుకాక మరేదో అలాంటి దనుకొ న్ను. బావివరకు వస్తారేమోనని అక్కడ ర్చొన్న పది నిమిషాలు ఎంత గా పడ్డానని.

నాగుండె చప్పుడుపైకే వినిపించిందా, ద్దిసేపు నేనెందుకని దాగిఉన్నదీ తెలి క మా అమ్మమ్మ అడిగితే ఏమీలేదనిచెప్పి గో నచ్చచెప్పాను. కాని నేనిక్కడ క్కన్నట్లు మాఅమ్మమ్మ అరుణకు ...ఎలా ? అరుణతో ఈ ప్రస్తావన రాని ండా దేవుడిని ఆరోజు ఎంతగా మొక్కా ఎలా గైతేనే తెలియలేదు. తానువెళ్ళిపో తుందన్న నమ్మకంతో మెల్లిగా ఇంట్లో గు పెట్టాను. వాళ్లున్న జాడలే లేవు అరు ళ్ళ వెళ్ళిపోయారా అని అడిగితే ఎప్పుడో వని సమాధానం. చూడకుండానే వెళి

ఏంచదివినా అర్థమవలేదు. ఏదో వెధవ పని చేసినట్లు గిల్టీగా ఫీలయ్యాను.

మా తెలుగు మాష్టారు ఎప్పుడైనా వన్ను క్లాసులో పాటలు పాడమనేవారు. కాని నేను ఎంతకూ లేచేవాడినికాను. ఎంతో అడగగా చివరికి పాడేవాడిని. నాపాటను అందరూ ఎంతో బాగుందనేవారు. అరుణ ఎంత Admiring గా చూసేదని. భయపడకుండా పాడడం అలవాటయ్యాక కొత్త కొత్త పాటలు నేర్చుకుని పాడేవాడిని. నేను పాడ డం అరుణకోసమేనని తర్వాత అర్థమైంది.

మేము ఒక్కసారైనా మాట్లాడుకోలేదు గాని ఎలా తెలిసిందోమరి నేనంటే అరుణకు అరుణంటే నాకు ఇష్టమని నా తోటివాళ్లంతా అనుకోవడ మారంభించారు. రెండవరోజే స్కూల్‌కు వచ్చే రొడ్డు పొడుగునా గోడల పైన మా ఇద్దరిపేర్లు ఎక్కాయి. అనిల్ + అరుణ అని, ఇంకొన్నాళ్లకు- అనిల్ + అరుణ = ఇద్దరు పిల్లలు అని. అంత చిన్న తనంలో ఇవన్నీ ఎలా సాధ్యమయిందీ తల్చు కుంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. ఎవరు రాసేదీ ఏమీ తెలియక పోయేది. ఈ రాతలని చూసి అరుణ ఏమనుకున్నదీ నాకెలా తెలుస్తుంది. నేను మాత్రం రాసిన వాళ్ల నుద్దేశించి బాగా తిట్టాను. సరిగ్గా జ్ఞాపకం లేదుగాని కొద్ది రోజుల తర్వాత ఆ రాతలన్నీ కనిపించడం మానేశాయి. ఆ రాతల సందడి సమసిన తర్వాత ఎవరు రాసిందీ తెలిసింది కాని చేసేందుకేముందని?

అరుణను క్లాసులో చాలా మంది 'మంకీ' అనిపిలిచేవాళ్ళు, చేతులనిండా వెంట్రుక

ఆడ అమ్మాయిలతో ఎక్కువ చనువుగా
ది కాదు. తానెవరి చుట్టూ పూసుకు
దికాదు. ఎవరైనా తనచుట్టూ తిరిగితే
దికాదు. అబ్బాయిలంతా తమలోతాము
కి' అని అరుణనంటూ ఆనందించేవాళ్ళు;
ణను వాళ్ళలా ఎంజాయ్‌చేయడం నాకు
ంగా వుండేది. అలా అనడం బాగుండ
నేనంటే నన్నూ అరుణతో కలిపేవాళ్ళు'
చూస్తుండగానే ఏడవతరగతి పరీక్షలు
ం; అరుణా 'నేనూ' మరికొందరు మొదటి
గతిలో పాసయ్యాం.

* * *

మా మాష్టారుగారు మాతో 'కృష్ణకుచేల'
టకం వేయించారు. కుచేలునిగా నన్ను
చేలుని భార్యగా అరుణను నిర్ణయించారు;
విధంగా నాటకపు సంభాషణలతో
మధ్య మాటలు మొదలయ్యాయి.

ఈ నాటకం తర్వాత మా ఇద్దరి మధ్యా
మాటలు క్రమ క్రమంగా పెరిగాయి; మేమూ
పెరిగాం. నాగొంతులో ఏదో మొరటుదనం,
ఏదో మార్పు, కీచుగొంతుకగా చూస్తుండగానే
మారిపోయింది. నాలోని మార్పులకంటే
అరుణలో మార్పులు నన్నెక్కువగా ఆశ్చర్య
పర్చాయి. ఇప్పుడు అరుణ ఎంతో పొడుగు,
గొంతుమాత్రం నాగొంతుకు వ్యతిరేకంగా
ఎదిగింది. మొహంపై ఓ నునుపుదనం, తాకా
లనిపించే శరీరం, పదేపదే నవ్వే కళ్ళు
నా కళ్ళను తమవైపు తిప్పుకోగల్గిన అంద
మైన తెల్లనిపాదాలు. ఎందుకోగాని మళ్ళీ
మళ్ళీ చూడాలనిపించే పాదాలు. ఎప్పుడూ
పరికిణీకింద దాక్కునుండడంవల్ల కాబోలు
... ... చూడాలనిపించడం. ఇలా

ఇతర విద్యార్థులంతా కూడా గమ్మత్తుగా
పెరిగిపోయారు.

నాతోటివాళ్ళ గుసగుసలు అరుణగురించి
ఎక్కువైపోయాయి అరుణ అందరమ్మా
యిల్లాంటిది కాదని వెంటుక లెక్కువగా
వున్నందువల్ల అబ్బాయిలతో ఎక్కువగా
తిరుగుతుందని, అబ్బాయిగురించి ఎక్కువగా
ఆలోచిస్తుందని, ఇలా ఏమేమో అనడం
మొదలెట్టారు. వీళ్లెందుకిలా అరుణను వేరు
చేసి చూస్తున్నదీ నాకు తోచలేదు. అందరూ
ఈవిధంగా తనగురించి అనుకోవడం
అరుణకు తెలియనట్లే వుండేది. తానెప్పుడూ
మామూలు విషయాల గురించి ఆలోచించేది
కాదు. నాదృష్టిలో అరుణ ప్రత్యేకవ్యక్తి-
ఎలాగైందో, వాళ్ళ దృష్టిలో వాళ్ళ Under
standing ప్రకారం ప్రత్యేకవ్యక్తి అయి
కూర్చుంది. మొత్తానికి అందరూ అరుణను
ప్రత్యేకత గలదానిగామాత్రం గుర్తించారు.

మామధ్య మాటలవల్ల ఏదో పెద్దమార్పు
వచ్చిందని మాత్రం నేను అనుకోను.
మాటలు లేకముందుకూడా ఇదే అనుబంధం
మామధ్య వుండేదని నానమ్మకం. మాటల
కన్నా తీవ్రంగా చూపులే కమ్యూనికేట్ చేయ
గలవని గుర్తించినందువల్లనుకొంటా. అరు
ణతో మాట్లాడాల్సిన అవసరం పెద్దగా
నాకనిపించకపొయ్యేది.

నేనిక్కడ నాలోని మరో ముఖ్యమైన
బలహీనత గురించి కూడా చెప్పాలి

అరుణ నన్నెన్నోసార్లు నోట్సురాసు
కొనేందుకు సాయంత్రాల్లో వాళ్ళింటికి
రమ్మంటే నేను వాళ్ళింటివరకూ వెళ్ళి,
అక్కడమరేదో పనున్నట్లు తారట్లాడడమో

.ం రోజు అరుణ బలవంతం వల్ల ఇంటికి
నని వాగ్దానం చేశాను. ప్రామిస్ చేసి
వల్ల ననుకొంటా— ఆ రోజు వాళ్లింటి
కూడా వెళ్ళక మరేదో పనికల్పించు
ఇంటిదగ్గరే వుండిపోయాను.

వరిక్కోరోజు వెళ్ళకతప్పిందికాదు; నా
చి అరుణ వాళ్ళ అమ్మానాన్నలకు ఏం
దోకాని వాళ్ళుమాత్రం నన్ను ఆకాశా
త్తివేశారు; వాళ్ళ నాన్నగారుమాత్రం
ను పెద్దవాళ్ళలా కాకుండా, నాస్నేహితు
ఎంతో అన్యోన్యంగా ఎన్నెన్నో విష
నాతో చర్చించారు. అందరి నాన్నలు
వుంటే ఎంతబాగుండేదనిపించింది.

రుణ వాళ్లింటినుండి వచ్చినతర్వాత
ే ముందెన్నడూ ఎరగని ఓగంభీర
ళ్ళద్దాన్ని, వాంటరితనాన్నిఅనుభ
ట్లు గుర్తు.

* * *

సమయంలో, అంటే నాచదువు
ి వుండగా మానాన్నగారికి ప్రమో
వరంగల్లు ట్రాన్స్ఫరైంది.
.డ టి.సి ఇప్పించి తనవెంట తీసి
ుకు నాన్నగారు నిర్ణయించారు. ఆ
ను, ముఖ్యంగా అరుణను వదిలి
ోజు ఎంతగా ఏడ్చాననీ; అరుణను
ుకు వాళ్లింటికెళ్ళా చివరిసారిగా;
మ్మ నాన్న ఎంతో దిగాలుపడ్డారు.
ాతో ఎన్నో విషయాలు ఏకాంతంలో
ుకొన్నవి చెప్పకుండానే వాళ్ళ
ాన్నల సమక్షంలోనే వదలిరావల్సి
తనూ నాలాగే అనుకొమంటుంది;
స్మికంగా విడిపోయాం అనాడు.

ఎవరో పెద్దవాళ్ళతో కనిపించింది. నన్ను
చూడగానే కళ్ళల్లో ఓ వెలుగు, కాంతి...
కాని అంతలోనే తలవాల్చుకొని ఏమీ ఎరగ
నట్టే నెమ్మదిగా వెళ్లిపోయింది.

తాను తనుమరుగైనాకగాని, రోడ్డుపై
నన్నందరూ వింతగా గమనిస్తున్నారన్నది
తెలిసిరాలేదు. అంతవరకూ ఇదీ అని చెప్ప
లేని ఓ గొప్ప స్థితి......ఓ ఫిట్ లాంటిది
నన్ను ఆవరించిందనుకొంటా. అరుణ నా
కెంతో కొత్తగా తోచింది. నొక్కులుగా
మారిన జుట్టు, చెంపలపై వొత్తుగా వెంట్రు
కలు, మొహంనిండా వ్యాపించిన కళ్ళు,
మొహంతో ఏమీ సంబంధం లేనట్లు శూన్యం
లోకిచూస్తున్న ముక్కు. మాట్లాడేప్పుడు పెద
వులు కిందికి, పైకి, హార్మోనియంమెట్లు
కదిలినట్లు, మాట్లాడకుండావూరుకున్నప్పుడు
అప్పటివరకూ తనశరీరం నిలువునా సంగీ
తాన్ని ప్రవహింపచేసి విశ్రాంతి తీసుకుం
టున్న సన్నాయిలా, మెడమాత్రం ఇసుక
తుఫానులవల్ల ఎడారుల్లో ఏర్పడే దిబ్బలా,
గర్వంగా: ఎవరో తరుముతున్నట్లు వేగంగా
వరిగెత్తుకొచ్చి కాలు జారిపడి లేచి, నెమ్మ
దిగా, విశాలంగా, ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ పారే
తెల్లటి నీటిలా ఆ వీపు చిన్ననాడు తడిఇసు
కతో కట్టిన చిన్నిపిచ్చికగూళ్ళను జ్ఞప్తికి
తెచ్చే ఆ స్త్రీ సౌందర్యం, నాకళ్ళను నిలిపి
వేసిన గొప్పతనం...

అయితే చిన్ననాడు నన్ను ఆకర్షిం
చిన పాదాలు కనిపి చలేదన్న బాధమా తం
నన్ను వదల్లేదు.

* * *

అదేరోజు నాకు కలిగిన ...

ుందని, అడిగినవాడికల్లా అందుతుందని, నాక్త్రిగా చెడిపోయిందని, తాము చిన్ననాడు ప్పిన జోస్యం నిజమైందని ఒకరినిమించి కరు తమ తమ సామర్థ్యాన్ని వుపయోగించి న్ను నమ్మింపచూశారు. కాని నేనెలా మ్మగలను? అక్కడి యువకులంతా అరుణ గోసం ప్రయత్నిస్తున్నారన్నదిమాత్రం నిజం. మకు చిక్కలేదన్న జలసీతో ఈ విధంగా గజార్చి తమ కసిని వెలిబుచ్చుకుంటూ తృప్తిపడుతున్నారని నే ననుకున్నాను.

అరుణను ప్రత్యేకంగా కలుద్దామని నాలో వున్నా చిన్ననాటిలా వీలవుతుందో కాదో అని ఎలాంటి ప్రయత్నం చేయకుండానే తిరిగి-వెళ్లిపోయాను. ఆ తర్వాత రోజుల్లో కూడా అరుణ ప్రవర్తనగురించిన వార్తలు అందుతూనే వుండేవి. క్రమంగా నాలోకూడా అరుణనుగురించి అనుమానం చోటుచేసుకుంది. అయినా ఎక్కడో నా అనుమానం వమ్ముకావాలని కాంక్షించేవాడిని.

గట్టిగా, మందలించి రావాలనికూడా నిర్ణయించుకొన్నాను ఎన్నోసార్లు. కాని నా అనుమానం వట్టి భ్రమ అనే నమ్మకంతో వెళ్ల సాహసించలేదు. ఆతర్వాత కొన్నాళ్ల తర్వాత 'సెక్సు సైకాలజీ' జ్ఞానం వల్ల వెంట్రుకలకు కామాతురతకూ సంబంధం లేదని తెల్సుకొని అరుణను గురించి చెడుగా మాట్లాడే ప్రతివాడినీ పట్టుకొని తిట్టాను.

అనుకోకుండా అరుణనుండి నాకో ఉత్తరం, నేనానాడు తననుకలుసుకొనేందుకు ఇంటికి వెళ్ళనందుకు సంజాయిషీని, తనను గురించి నేను విన్న ప్రచారాల పైనా అభిప్రాయాన్ని తెలియ జేయవలసిందిగా కోరుతూ.

నేనూ నిజానికి ఎలా తనను అనుమానించానో రాశాను. ఆనాడలా ఉత్తరంలో నా అభిప్రాయాన్ని ఓపెన్‌గా చెప్పడం వల్లే ఇప్పటికీ అరుణను గురించి ఆలోచించే హక్కు నాకుంది.

అరుణనుగూర్చి జ్ఞాపకాలు ఇలా గతంలోకి లాక్కెళ్ళాయి. అరుణను వెంటనే చూడాలన్న కోరికమాత్రం నాలో లేదు. అరుణ ఇక్కడేవుందని తెలిసినా ఓనిర్లిప్తత;

కాని రేపటినుండి రోడ్డుపై నడుస్తున్నప్పుడు అరుణ హఠాత్తుగా కనిపించినా కనిపించవచ్చు. భవిష్యత్తులో పరిచయమై మళ్లీ నన్ను వాళ్లింటికి ఆహ్వానించినప్పుడు మాత్రం తప్పకుండా వెళ్తా. ఎప్పుడైనా ఆక్సిడెంటల్‌గా అరుణపాదాలు చూడవచ్చునన్న కోరికేననుకుంటా, నన్నిలా అరుణతో స్నేహానికి ప్రోత్సహిస్తున్నది.

(నా జీవితపు తొలిదశ నాక్రమించి,
తనను గూర్చిన ఆలోచనలలోనే నన్ను
పూడ్చిపెట్టగల్గిన అరుణకే ఈ కథ
అంకితం—రచయిత)

చూసిరాత !

పరీక్షలలో విద్యార్థులు పుస్తకాలు చూసి రాయడాన్ని అనుమతించాలని [illegible] ప్రభుత్వం నిశ్చయించింది. ప్రాథమిక తరగతి నుండి యూనివర్సిటీ స్థాయి వరకు అన్ని తరగతుల విద్యార్థులకు ఈసౌకర్యం కల్పించబడింది. ఇలా పరీక్షలలో పుస్తకాలు చూసిరాయడాన్ని అనుమతించడం ద్వారా విద్యారంగంలో విప్లవాత్మక [illegible] రాగలవని బీహార్ ప్రభుత్వం [illegible]